

vezilo služijo dolga stebila, ne pa slama, ker tako zvezani ostanejo šopki tudi med gojenjem. Več takih šopkov, do 10, se potem s slamo v en veči snop zveže, to pa samo zavoljo ložega prevažanja in skednja do gojilnice, v gojilnico slama ne sme priti.

Rihard Dolenc.

Kako je ravnati z brejo kobilo.

Ako je kmetovalec v tacih razmerah, da se zamore pečati z rejo konj, ne da bi pri tem zanemarjal svojo kmetijo, potem naj sè svojo brejo kobilo tako ravna, da zdrava ostane in ravno tako tudi potem mlado.

Poraba breje kobile, kot vprežna žival, naj bode proti koncu njenega stanja previdna, posebno naj breja kobila ne vleče velike teže navzgor, še manje pa sme nazajdržati pri vožnji navzdol, to zadnje in pa vsaka vlečenje nazaj, zamore postati vzrok, da kobila zvrže. Pri previdnem ravnanju mogoče je brejo kobilo do štirinajst in celo osem dni, predno stori, za lahko delo rabiti. Nasprotno pa mnogo konjerejcev naredi napako v tem, da pusté svojo brejo kobilo preveč v hlevu stati ter jo s preveliko skrbljivostjo pred vsako nezgodo varujejo. Pri tacem ravnanju postane žival preobčutljiva ter bolj podvržena marsikaterim boleznim.

Krmenje naj bode dobro, pa zopet ne tako, da bi se kobila močno debelila. Menjava krme naj ne bode hipoma, ampak polagoma naj se preide od ene krme k drugi. Ako zelenjavo krmimo, ne smemo nikdar le detelje vzeti, mešajmo jo s travo ali pa z dobrim senam. Zadahlo, prašno ali iz preplavljenih senožet makošenega sena in slame ne smemo nikdar krmiti.

Breja kobila naj ima dovolj sveže pitne vode in mapačna je misel, da breja kobila sme dobiti le obstano im z otrobmi (posevkami) pomešano vodo.

Hlev naj bode topel, pa tudi ne vroč in zaduhel, brez slabega zrakú. Posebno varovati nam je kobilo pred preprihom, zato jo je postaviti v hlevu v zavaran prostor ali kot. Najboljši prostor za brejo kobilo v hlev je posebni oboj, v katerem se zamore kobila prosto pregibati in koder je varna pred družimi konji. Da se kobili ne spodrzne, zabraniti je z začestno nasteljo.

Pred vsem pa rabi breja kobila skrbno snaženje kože in sploh skrbno ravnanje z njo. Snažena in štrigilana mora biti posebno previdno, zlasti pod trebuhom in v bližini vimena, koder je zelo občutljiva. Vsako gronenje in surovo ravnanje je opustiti, in pri peljavi v hlev in iz hleva je pri vratih paziti, da se kaj ne pripeti. Breje kobile, ki se ne dajo rade kovati, je boljše ne kovane pustiti, če to pripusté razmere in kopita.

Ako se konjerejec ravna po tem navodu, potem gotovo kobila pravilno stori zdravega žebeta.

„Allg. Zeitg. für die Land.- und Forstwirthe.“

Gospodarske izkušnje.

Kako odvzeti zaduhlemu žitu zopern duh.

Posebno letos, ko je deževje v nekaterih krajih neprenehoma bilo, ima nekatero žito duh po zaduhlenem ali plesnivcu. Bati se je posebno to pri prosu, ajdji in tudi koruzi, če se je vlažno spravilo v hram, ki je malo zračen. Če je še malo zaduhlo, moremo popraviti to s tem, da prav pogostoma premetavamo tako žito ter da ga prav natanko raztegnemo in za

to skrbimo, da po njem močen preprih vleče. Če pa je žito uže zeló smrdljivo, da se je bati gnijenja, je treba pomagati si z ogljem, katerega se vzame pol litra na hektoliter zaduhlega žita. Leseno oglje mora biti fino v prah stolčeno in na gostem situ presejano ter se kolikor je le mogoče enakomerno pomeša med žito. Tako pustimo z ogljem mešano žito skoz 14 dni in potem se dobro osušeno žito osnaži oglja na kaki veternici in če ni drugače, da se opere, posuši in v mlin dá. V nekaterih slučajih, ko je bilo žito zeló zaduhlo, se mora po 14 dneh še en pot ponoviti omenjeno delo.

Zopet drugi imajo navado odpravljati zaduhlost od žita tako-le: Zadahlo žito se spravi v plavnik ali čeber in se nalije toliko vroče vode, da stoji nad žitom. Ko se je vroča voda ohladila, odcedi se in žito se spravi na solnce, da se posuši.

Razpis

državne štipendije za obiskovanje c. kr. živinozdravniškega zavoda na Dunaji.

Vsled odloka vis. c. kr. kmetijskega ministerstva iz dné 20. maja t. l. št. 6742/856 pooblaščen je podpisani odbor, razpisati državno štipendijo v znesku 300 gold. za Kranjca, ki se namerava učiti živinozdravništva na c. kr. živinozdravniškem zavodu na Dunaji.

Prosilci za to državno štipendijo, ki so rojeni Kranjci, naj dokažejo, da so z dobrim vspehom dovršili vsaj šesti gimnazijski ali realni razred ter da so zmožni slovenskega in nemškega jezika.

V živinozdravniški tečaj, kateri traja tri leta, vstopiti je 1. oktobra t. l.

Nemški pisane prošnje na vis. c. kr. kmetijsko ministerstvo, katerim naj je priložen rojstni list in šolsko spričalo, oddati je najpozneje do 1. avgusta podpisnemu odboru.

Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe
v Ljubljani 18. junija 1886.

J. Fr. Seunig,
podpredsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

32.

Maremme.

Zadnje obrežje italijansko je na zeló slabem glasú, in to zaradi posameznih nezdravih krajev. Taki kraji so močvirje med Rimom in Napoljem, pa maremme toskanske, in te hočemo m mogredé pogledati.

Pizo imamo uže za seboj, in pred nami se razgrinja rodovitna krajina. Več ur se uže vozimo, na polju vidimo pizanske zagorele kmete v delavni obleki. Ta obleka je čisto priprosta, dolga bela srajca s kratkima rokavoma, to je vse. Vasi so čedalje bolj redke in manje, tudi obdelane zemlje je čedalje manj. Vidi se samo listnato drevje in grmovje, divja trta, divja oljka, probkov hrast in divja krivenčasta smokva, pa lepe tratine z nizko, gosto travo.